OIKEUSMINISTERIÖ

MUISTIO HE 263/2016 vp

Kriminaalipoliittinen osasto
Hallitussihteeri Juho Martikainen

9.3.2017

Eduskunnan lakivaliokunnalle

Hallituksen esitys eduskunnalle vankeuslain, tutkintavankeuslain ja yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Oikeusministeriön vastine lakivaliokunnalle annettuihin lausuntoihin

1. **Vankien ja tutkintavankien sitominen (vankeuslain 18 luvun 2 § ja 8 § sekä tutkintavankeuslain 13 luvun 2 § ja 8 §)**

   Perustuslakivaliokunta on antanut hallituksen esityksestä lausuntonsa (PeVL 6/2017 vp.). Valiokunta katsoo, ettei ehdotetuille sitomissäännöksille ole esitetty hyväksyttäviä perusteita, koska yksittäisen vangin sitominen voisi perustua täysin hänestä riippumattomiin syihin. Valiokunnan käsityksen mukaan ehdotukset perustuvat lähinnä resurssikysymyksiin. Perustuslakivaliokunta on edellyttänyt ehdotettujen säännösten poistamista tai muuttamista siten, että sitominen voidaan tehdä vain sidottavaan vankiin liittyvän yksittäistapauksellisen harkinnan perusteella.

   Oikeusministeriö toteaa, että perustuslakivaliokunnan lausunnon perusteella ehdotetut säännösmuutokset vankeuslain 18 luvun 2 § ja 8 §:stä sekä tutkintavankeuslain 13 luvun 2 ja 8 §:stä voidaan poistaa. Kuljetukseen liittyvät järjestelyt on jatkossa pyrittävä toteuttamaan osastoitujen ajoneuvojen avulla.

   Oikeusministeriön käsityksen mukaan voimassa olevat vankeuslain 18 luvun 2 §:n 1 momentti ja tutkintavankeuslain 13 luvun 2 §:n 1 momentti antavat riittävän laajan toimivallan päättää sitomisesta yksittäisen vankiin liittyvillä perusteilla eikä säännöksiä tältä osin ole tarpeen muuttaa.

   Vaasan hallinto-oikeus ehdottaa, että sitomista koskevissa menettelytavoissa noudatettaisiin vankeuslain 18 luvun 7 §:ää ja tutkintavankeuslain 13 luvun 7 §:ää.

   Oikeusministeriö toteaa, että jos ehdotetut sitomista koskevat säännösmuutokset poistetaan, tarvetta Vaasan hallinto-oikeuden ehdottamiin muutoksiin ei ole.

2. Käyttöraha (vankeuslain 9 luvun 6 § ja tutkintavankeuslain 5 luvun 7 §)

Käyttörahan taso

Eduskunnan apulaisoikeusasiamies pitää käyttörahan tasoa matalana. Apulaisoikeusasiamies kiinnittää huomiota siihen, että vankien puheluiden hinnat ovat poikkeuksellisen korkeat verrattuna yleisiin puheluhintoihin (ratkaisu dnro 73/4/15).

Oikeusministeriö toteaa, että hallituksen esityksen valmistelussa lähtökohtana on ollut se, että uudistus voidaan toteuttaa kustannusneutraalisti. Valtiovarainministeriö on pitänyt tätä lähtökohtaa välttämättömänä esitysluonnoksesta antamassaan lausunnossa. Esityksessä on siten lähdetty siitä, että käyttörahan taso vastaa nykyistä.

Oikeusministeriö yhtyy apulaisoikeusasiamiehen näkemykseen siitä, että suljetuissa vankiloissa vankipuhelujen hinnat ovat erittäin korkeat verrattuna yleisiin puheluhintoihin. Oikeusministeriön käsityksen mukaan ongelma liittyy kuitenkin vankipuhelinjärjestelmästä tehtyihin sopimuksiin eikä sitä voida korjata käyttörahan tasoa nostamalla.

Käyttörahan maksaminen tutkintavangeille

Apulaisoikeusasiamies kiinnittää huomiota siihen, että tutkintavankeuslain 5 luvun 7 §:n mukaan käyttörahaa maksetaan tutkintavankeuden toimeenpanon ajalta vankilassa. Apulaisoikeusasiamies pitää epäselvänä, tarkoittaako säännös konkreettista paikallaoloa vankilassa vai vankilan kirjoilla oloa ja sovelletaanko säännöstä tilanteissa, joissa tutkintavanki on muualla toisen viranomaisen tai tuomioistuimen kuultavana.

Oikeusministeriö toteaa, että tutkintavankeuslain 5 luvun 7 §:n ehdotetulla muotoilulla on ollut tarkoitus selventää tutkintavankeuslain ja poliisin säilyttämien henkilöiden kohtelusta annetun lain suhdetta siten, että käyttörahaa maksettaisiin vain siitä alkaen, kun tutkintavanki on siirretty poliisin säilytystiloista vankilaan. Tarkoitus on, että tämän jälkeen myös väliaikaisten poistumisten ajalta maksetaan käyttörahaa.

Apulaisoikeusasiamiehen lausunnossaan esille ottamista syistä säännöksen ehdotettua muotoilua voidaan kuitenkin pitää tulkinnanvaraisena. Poliisin säilyttämien henkilöiden kohtelusta annetun lain 13 luvun 3 §:n perusteella poliisin säilyttämiin tutkintavankeihin ei sovelleta tutkintavankeuslain 5 luvun säännöksiä. Näin ollen tutkintavankeuslain 5 luvun 7 §:n 1 momentin ensimmäisessä virkkeessä sana ”vankilassa” ei ole välttämätön.

Oikeusministeriö ehdottaa, että tutkintavankeuslain 5 luvun 7 §:n ensimmäinen virke muutetaan muotoon: *Tutkintavangille maksetaan käyttörahaa tutkintavankeuden toimeenpanon ajalta.*

3. Toimintaraha (vankeuslain 9 luvun 6, 8 a, 9 ja 10 § ja tutkintavankeuslain 5 luvun 7 §)

Toimintarahaluokkien määrä

Vakhe ry katsoo, että vähintään kolme toimintarahatasoa pitää säilyttää niin avolaitoksissa kuin suljetuissa vankiloissakin. Ehdotetut tasot eivät riitä kannustavuuteen.

VVL ry katsoo, että pitäisi olla kolme toimintarahaluokkaa ainakin suljetuissa vankiloissa.

Oikeusministeriö toteaa, että esitystä valmisteltaessa on päädytty kolmeen toimintarahaluokkaan, joista suljetuissa vankiloissa käytettäisiin kahta alinta ja avolaitoksissa kahta ylintä. Ehdotus säilyttää toimintarahan kannustavuuden mutta yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa järjestelmää. Erityisesti on syytä kiinnittää huomiota siihen, että ehdotettua useamman toimintarahaluokan käyttöönotto ei olennaisesti vaikuttaisi toimintarahan suuruuteen, koska toimintarahaluokkien väliset erot olisivat verrattain pieniä. Useampien toimintarahaluokkien käyttöönotto lisäisi etuuksien maksamisen harkinnanvaraisuutta, mikä voisi lisätä muutoksenhakutarvetta.

Osapäiväraha

Vakhe ry ja VVL ry katsovat, että osapäiväisestä toiminnasta tulee maksaa vain osapäivärahaa, koska tavoitteena on vangin aktivointi toimintaan. Myös *Länsi-Suomen rikosseuraamusalue* katsoo, että käyttöön tulisi ottaa osapäiväraha, koska kokopäiväraha ei motivoi osallistumaan täysipäiväisesti, ei ole yhdenvertainen eikä vastaa yhteiskunnan palkanmaksua.

Oikeusministeriö toteaa, että mahdollisuutta osapäivärahan käyttöönottoon on selvitetty esitystä valmisteltaessa. Osapäivärahan käyttöön liittyisi useita ongelmia.

Ensinnäkin edelleen olisi pidettävä tarkkaa kirjanpitoa vankien päivittäisistä osallistumistunneista. Toiseksi pienetkin muutokset osallistumisen kestossa voisivat edellyttää uuden toimintarahapäätöksen tekemistä. Kolmanneksi osapäiväraha voisi kannustaa vankeja osallistumaan vain sellaisiin toimintoihin, joissa toimintatunteja kertyy kokopäivärahaan oikeuttava määrä. Tämä voisi heikentää motivaatiota osallistua lyhyempikestoisiin toimintaohjelmiin. Neljänneksi vankien motivoimiseksi olisi edelleen käytössä kolme toimintarahaluokkaa. Viidenneksi vangeille maksettava toimintaraha on sosiaalietuus eikä sitä voida rinnastaa palkkaan, vaan muihin sosiaalietuuksiin, joita usein maksetaan joko päiväraha- tai kuukausiperusteisena riippumatta henkilön päivittäisten osallistumistuntien määrästä.

Näistä syistä oikeusministeriö katsoo, ettei ehdotusta osapäivärahasta ole perusteltua toteuttaa.

Toimintarahaluokan ja palkan muuttaminen

Keskushallintoyksikkö katsoo, että toimintarahan muuttamista koskevaa vankeuslain 9 luvun 8 a §:ää tulisi muuttaa siten, että käytetään sanamuotoa toimintaan osallistuminen.

Apulaisoikeusasiamies pitää vankeuslain 9 luvun 8 a §:n säännöstä vaikeatulkintaisena ja tiedustelee, voidaanko säännöstä soveltaa vain, kun toimintaan sijoittamisessa tapahtuu muutos vai voidaanko luokkaa muuttaa myös toiminnan jatkuessa samana.

Oikeusministeriö toteaa, että säännöstä on tarkoitus soveltaa kaikissa sellaisissa tilanteissa, joissa toimintarahaluokan tai palkan muuttamisen edellytykset ovat käsillä. Tämä ei välttämättä edellytä muutosta toimintaan sijoittamisessa. Säännöksessä olisikin parasta käyttää yleisempää muotoilua toimintaan osallistuminen toimintaan sijoittamisen sijasta. Tämä vastaisi myös luvun 6 §:ssä käytettyjä käsitteitä.

Oikeusministeriö ehdottaakin, että säännös muutettaisiin seuraavaan muotoon: *”Toimintarahan tai palkan maksaminen voidaan lopettaa taikka toimintarahaluokkaa tai palkkaluokkaa voidaan muuttaa, jos vangin toimintaan osallistumisessa tapahtuu muutos, jonka seurauksena 6 §:ssä säädetyt edellytykset muuttuvat.”*

Päätösvalta

Vakhe ry katsoo, että toimintarahan suuruudesta tulisi päättää työpisteissä tai ohjelmatoiminnassa toimivien virkamiesten toimesta, koska nämä tuntevat vangin. Vähintään säännökseen pitäisi lisätä, että päätös tehdään työnjohtajan esityksestä.

Oikeusministeriö toteaa, että jatkossa päätös toimintarahan suuruudesta on tarkoitus tehdä lähtökohtaisesti samalla, kun päätetään vangin sijoittamisesta toimintoihin. Päätösvalta olisi siksi samalla tasolla molemmissa asioissa. On selvää, että päätöstä tehtäessä päätöksentekijä hankkii tarvittavan selvityksen myös vangin kanssa käytännössä työskenteleviltä virkamiehiltä. Oikeusministeriön käsityksen mukaan tästä ei ole tarpeen erikseen säätää.

Provision maksaminen

VVL ry katsoo, että malli, jossa keskushallintoyksikkö määrää provisioon oikeuttavat työtoiminnot ja provision suuruuden, on jäykkä.

Keskushallintoyksikkö katsoo, että provisiopalkan maksamista koskevasta päätösvallasta tulisi säätää erikseen, koska se ei voi tapahtua etukäteen.

Oikeusministeriö toteaa, ettei provision maksaminen voi jatkossa perustua nykyisellä tavalla yksittäisten virkamiesten tapauskohtaisesti tekemiin päätöksiin. Tästä syystä on perusteltua, että keskushallintoyksikkö antaisi määräyksen siitä, missä toiminnoissa ja minkä suuruisena provisiota maksetaan. Näin provision maksaminen tapahtuisi yhdenmukaisesti kaikissa vankiloissa tietynlaisissa työtoiminnoissa.

Päätös provision maksamisesta ja suuruudesta on perusteltua tehdä samalla tavalla kuin toimintarahan maksamisesta muutenkin. Päätös tehtäisiin siis etukäteen siltä osin, kuinka suuri provisio esimerkiksi yhdestä valmistuneesta ruuvipakkauksesta maksetaan. Luonnollisesti kertyneen provision määrä lasketaan vasta työsuorituksen jälkeen. Tällöin kyse ei kuitenkaan ole enää hallinnollisesta päätöksenteosta, vaan teknisestä laskutoimituksesta.

Taloudellisia etuuksia koskevien säännösten voimaantulo

*Apulaisoikeusasiamie*s tiedustelee, tulevatko säännökset sovellettaviksi heti lain voimaantullessa myös niihin vankeihin, joiden ansiotaso laskee.

Oikeusministeriö toteaa, että vankien taloudellisia etuuksia koskevien säännösmuutosten on tarkoitus tulla voimaan kaikilta osin lain voimaantulosta alkaen.

4. Maksukortin käyttö (vankeuslain 9 luvun 3 ja 5 § ja tutkintavankeuslain 5 luvun 3 ja 5 §)

Maksukortin jättäminen vangin haltuun vapautumisen jälkeen

Etelä-Suomen rikosseuraamusalue katsoo, että maksukortti tulisi voida jättää vangin haltuun vapautumisen jälkeen määräajaksi.

Oikeusministeriö toteaa, että ehdotettua mahdollisuutta on selvitetty hallituksen esitystä valmisteltaessa. Ratkaisu olisi kuitenkin ongelmallinen monesta syystä.

Ensinnäkin maksukortit ovat Rikosseuraamuslaitoksen hallinnoimia. Olisi ongelmallista, jos vangin rahavarat jäisivät Rikosseuraamuslaitoksen hallinnoimille tileille vielä vapautumisen jälkeenkin.

Toiseksi valmistelussa on jäänyt epäselväksi, kuinka ehdotetussa järjestelyssä varmistettaisiin se, että vangit saavat nostettua kaikki rahavaransa kortilta. Esimerkiksi pankkiautomaatista ei saa nostettua alle 20 euron summia.

Kolmanneksi valmistelussa on jäänyt epäselväksi, miten korttia kuoletettaessa meneteltäisiin sinne mahdollisesti jääneiden rahavarojen suhteen. Niiden palauttaminen jälkikäteen vapautuneelle vangille edellyttäisi mahdollisesti runsaasti selvitystyötä ja esimerkiksi karkotustapauksissa voisi olla mahdotonta.

Näistä syistä sääntely on ehdotettu toteutettavaksi siten, että maksukortilla olevat varat siirretään vangin haltuun vapautumistilanteessa. Oikeusministeriö kiinnittää myös huomiota siihen, että ehdotetun säännöksen nojalla on mahdollista käyttää erilaisia tapoja rahavarojen siirtoon. Tulevaisuudessa esimerkiksi erilaiset mobiilisovellukset voivat olla niin Rikosseuraamuslaitoksen kuin vapautuvien vankienkin kannalta yksinkertaisin tapa toteuttaa rahojen siirto, eikä käteissiirtoja enää juurikaan tarvita.

Edellä esitetyn perusteella oikeusministeriö katsoo, että säännös tulisi hyväksyä ehdotetussa muodossaan.

Maksukortin hallussapidon epääminen

Apulaisoikeusasiamies katsoo, että maksukortin hallussapidon epäämisestä ja muustakin vankilan vangin käyttöön antaman omaisuuden hallussapidon epäämisestä pitäisi säätää erikseen. Apulaisoikeusasiamies pitää epäselvänä, kuinka rahan käytössä menetellään, jos maksukorttia ei annetakaan vangin haltuun.

Oikeusministeriö toteaa, että esitystä valmisteltaessa on arvioitu tarvetta säätää erikseen maksukortin haltuun antamisen epäämisestä. Erillisen säännöksen tarpeellisuudesta on keskusteltu myös oikeusministeriön laintarkastusyksikön kanssa. Valmistelussa on päädytty siihen, että näissä tilanteissa maksukortin hallussapidon epäämiseen voidaan soveltaa vankeuslain 9 luvun 1 §:n 1 momenttia ja tutkintavankeuslain 5 luvun 1 §:n 1 momenttia. Oikeusministeriön käsityksen mukaan voimassa olevia säännöksiä voidaan tulkita siten, että niiden nojalla voidaan evätä muidenkin kuin vangin nimenomaisesti omistamien esineiden ja aineiden antaminen vangin haltuun.

Jos valiokunta kuitenkin pitää asiaa tulkinnanvaraisena, oikeusministeriö pitää mahdollisena lisätä vankeuslakiin ja tutkintavankeuslakiin selventävä säännös siitä, että myös vankilan vangin haltuun antaman omaisuuden hallussapito voidaan evätä vankeuslain 9 luvun 1 §:n 1 momentissa tai tutkintavankeuslain 5 luvun 1 §:n 1 momentissa säädetyin edellytyksin.

Vaikka maksukorttia ei annettaisi vangin haltuun, vangin rahaliikenne ja kanttiiniostokset tapahtuisivat silti kortin avulla. Maksukortin pin-koodi on aina vangin tiedossa ja hallussapidon epäämistilanteissa vanki saisi kortin käyttöönsä siksi aikaa, kun tekee ostoksia kanttiinista. Muuten kortti säilytettäisiin vankilan hallussa. Kortin hallussapidon epääminen ei siten rajoittaisi vangin mahdollisuutta käyttää rahavarojaan.

5. Muut vankeuslain muutokset

Etsintäkuuluttaminen (vankeuslain 2 luvun 2 a §)

VVL ry katsoo, ettei hallituksen esityksessä ole esitetty perusteita sille, miksi Rikosseuraamuslaitoksen harkintavaltaa tulisi lisätä, kun päätetään tuomitun etsintäkuuluttamisesta.

Oikeusministeriö toteaa, että vankeuslain 2 luvun 2 a §:n voimassa oleva säännös ei jätä Rikosseuraamuslaitokselle lainkaan harkintavaltaa etsintäkuuluttamisessa. Harkintavallan laajentaminen on perusteltua, koska etsintäkuuluttaminen ei ole kaikissa tilanteissa tarkoituksenmukaisin keino tavoittaa tuomittu. Säännösmuutoksen jälkeen tuomitun tavoittamiseen voitaisiin käyttää myös lievempiä keinoja.

Ammattityö ja valmentava työ (vankeuslain 8 luvun 5 §)

Vakhe ry katsoo, että säännös ammattityöstä ja valmentavasta työstä pitäisi säilyttää, koska sen kumoaminen poistaa velvoitteen seurata alan kehitystä. Tämä on vahingollista vangin ja henkilökunnan ammatillisen osaamisen kehittämiselle.

Oikeusministeriö toteaa, että vankeuslain 8 luvun 5 §:n jaottelu ammattityöhön ja valmentavaan työhön on ollut merkityksellinen lähinnä toimintarahan ja palkan määrittelyssä. Jatkossa toimintarahan ja palkan määräytyminen perustuisi muihin seikkoihin.

Rikosseuraamuslaitoksella on velvollisuus kehittää vangeille järjestettäviä toimintoja. On itsestään selvää, että toimintojen kehittämisessä seurataan alan yleistä kehitystä. Tästä ei tarvitse erikseen säätää. Voimassa olevassa säännöksessä käytetyt käsitteet eivät myöskään vastaa esimerkiksi työllistymistä edistävistä palveluista tai erilaisista koulutuksen järjestämistavoista käytettyjä käsitteitä.

Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen turvatarkastus (vankeuslain 17 luvun 2 § ja tutkintavankeuslain 12 luvun 2 §)

Apulaisoikeusasiamies toteaa lausunnossaan, että hän on ratkaisussaan 404/4/15 pitänyt voimassa olevia vankeuslain 17 luvun 2 §:ää ja tutkintavankeuslain 12 luvun 2 §:ää tulkinnanvaraisina siltä osin, voidaanko niiden nojalla tehdä turvatarkastus Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehelle. Säännöksiä ei kuitenkaan ole ehdotettu muutettaviksi esityksessä.

Myös *VVL ry* katsoo, että virkamiehen mainitseminen turvatarkastussäännöksessä olisi perusteltua. Virkamiehellä tulisi myös olla oikeus saada tietää, mihin turvatarkastus perustuu.

Oikeusministeriö toteaa, että esitystä valmisteltaessa on selvitetty kyseisen säännösmuutoksen tarvetta. Valmistelussa on mm. oikeusministeriön laintarkastusyksikön suosituksesta päädytty siihen, ettei säännöksiä ole perusteltua muuttaa. Voimassa olevat säännökset koskevat muiden henkilöiden kuin vankien ja tutkintavankien turvatarkastuksia. Säännösten sanamuoto ei rajaa turvatarkastuksen ulkopuolelle mitään henkilöryhmiä, vaan turvatarkastus voidaan tehdä kaikille vankilan alueella liikkuville. Oikeusministeriön käsityksen mukaan myöskään vankeuslain valmisteluasiakirjoja ei voida tulkita niin, että Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehet olisi ollut tarkoitus jättää säännöksen soveltamisalan ulkopuolelle. Näin ollen Rikosseuraamuslaitoksen virkamiesten turvatarkastus voidaan tehdä voimassa olevien säännösten nojalla. Myöskään apulaisoikeusasiamies ei ole ratkaisussaan katsonut, etteikö Rikosseuraamuslaitoksen henkilökunnalle voitaisi tehdä turvatarkastusta nykyisten säännösten nojalla.

Rikosseuraamuslaitoksen virkamiesten mainitseminen erikseen säännöksissä herättäisi myös kysymyksen siitä, täytyykö joitain muitakin henkilöryhmiä (tapaajat, muut vankilavierailijat jne.) mainita erikseen. Tällaista sääntelytekniikkaa ei voida pitää tarkoituksenmukaisena, koska säännösten nykyinen sanamuoto on kattava.

Edellä esitetyn perusteella oikeusministeriö katsoo, ettei säännöksiä ole perusteltua muuttaa. Oikeusministeriö katsoo myös, ettei turvatarkastukseen liittyvissä oikeustur-

vatakeissa ole muutostarvetta. Turvatarkastuksen edellytyksistä on asianmukaisesti säädetty vankeuslain 17 luvun 2 §:ssä ja tutkintavankeuslain 12 luvun 2 §:ssä.

6. Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetun lain muutokset

Päätösvalta (30 §)

Etelä-Suomen rikosseuraamusalue ja Länsi-Suomen rikosseuraamusalue katsovat, että päätösvaltaa yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetun lain 30 §:n mukaisissa asioissa olisi joiltain osin perusteltua laskea alemmalle päätösvaltatasolle, esimerkiksi apulaisjohtajalle tai rikosseuraamusesimiehelle.

Oikeusministeriö toteaa, että ehdotukset ovat olleet esillä jo hallituksen esitystä valmisteltaessa. Tässä yhteydessä on todettu, että päätösvaltatasoja voi olla tarpeen tarkastella kokonaisuutena uudelleen. Tällaista tarkastelua ei kuitenkaan ole ollut mahdollista tehdä tämän hankkeen yhteydessä. Oikeusministeriössä on käynnissä lainvalmisteluhanke Rikosseuraamuslaitoksen uuden tietojärjestelmän edellyttämien lainsäädännön muutosten valmistelemiseksi. Tässä yhteydessä on tarkoitus tarkastella laajemmin myös seuraamusten täytäntöönpanoon liittyviä päätösvaltatasoja.

Edellä esitetyn perusteella oikeusministeriö katsoo, ettei tässä yhteydessä ole perusteltua muuttaa yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetun lain päätösvaltatasoja ehdotetulla tavalla.

Yhdyskuntaseuraamuksen muuntaminen vankeudeksi (19 §:n 3 momentti)

Helsingin syyttäjänvirasto ehdottaa, että yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetun lain 19 §:n 3 momenttia pitäisi muuttaa siten, että syyttäjällä on oikeus, muttei velvollisuutta, olla läsnä muuntoasian käsittelyssä.

Oikeusministeriö toteaa, että asian valmistelussa on pidetty välttämättömänä, että syyttäjä on läsnä momentissa tarkoitetuissa tilanteissa, koska niissä voi tulla esille syyttäjän oikeudellista harkintaa edellyttäviä seikkoja. Valmistelussa myös Valtakunnansyyttäjänvirasto on puoltanut hallituksen esityksessä ehdotettua muotoilua. Näin ollen oikeusministeriö ei pidä perusteltuna Helsingin syyttäjänviraston ehdotusta.